

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО
Кафедра урології ФПДО

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Перший проректор
з науково-педагогічної роботи
чл.-кор. НАМН України,
проф. М. Р. Гжегоцький

«___» _____ 2020 р.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ
КУРС ЗА ВИБОРОМ
ОНКОУРОЛОГІЯ

(назва навчальної дисципліни)

підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»

Обговорено та ухвалено
на засіданні кафедри урології
ФПДО
Протокол №3
від «31» серпня 2020 р.
Завідувач кафедри
_____ проф. Боржієвський А.Ц.

Затверджено
профільною методичною комісією
медичного факультету №1
Протокол №8
від «24» вересня 2020 р.
Голова профільної методичної комісії
_____ проф. Андрущенко В.П.

Робоча навчальна програма дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» для студентів VI курсу медичного факультету, які навчаються за спеціальністю 222 «Медицина»

Складена працівниками кафедри урології ФПДО Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького: д.мед.н., проф. Боржієвським А.Ц., д.мед.н., проф. Строй О.О., д.мед.н., проф. Воробцем Д.З., д.мед.н., доц. Мициком Ю.О., к. мед. н., доц. Дмитрієнко В.В., к. мед. н., доц. Шеремета Р.З., к. мед. н., доц. Вітковським В.Ф., к. мед. н., доц. Личковським О.Е., к. мед. н., доц. Пасічником С.М., к. мед. н., ас. Боржієвським О.А., к. мед. н., ас. Загоруйко Р.Р., к. мед. н., ас. Чаплею М.М., ас. Кобільником Ю.С., ас. Наконечним Й.А.

На підставі примірної програми навчальної дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» та затвердженої профільною методичною комісією (протокол №8 від «24» вересня 2020 року)

Зміни та доповнення до програми навчальної дисципліни на 2020 - 2021н.р.

№	Зміст внесених змін (доповнень)	Дата і № протоколу засідання кафедри	Примітки
1.			

Завідувач кафедри урології ФПДО
Проф., д.мед.н. Боржієвський А.Ц.

Підпис _____

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: завідувач кафедри урології ФПДО Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, проф., д.мед.н. Боржієвський А.Ц.

працівники кафедри урології ФПДО Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького: д.мед.н., проф. Строй О.О., д.мед.н., проф. Воробець Д.З., д.мед.н., доц. Мицик Ю.О., к. мед. н., доц. Дмитрієнко В.В., к. мед. н., доц. Шеремета Р.З., к. мед. н., доц. Вітковський В.Ф., к. мед. н., доц. Личковський О.Е., к. мед. н., доц. Пасічник С.М., к. мед. н., ас. Боржієвський О.А., к. мед. н., ас. Загоруйко Р.Р., к. мед. н., ас. Чапля М.М., ас. Кобільник Ю.С., ас. Наконечний Й.А.

РЕЦЕНЗЕНТИ :

завідувач кафедри загальної хірургії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького,

професор, доктор мед. наук В.П. Андрющенко

завідувач кафедри травматології та ортопедії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького,

професор, доктор мед. наук І.Р. Трутяк

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни курс за вибором «Онкоурологія»

відповідно до Стандарту вищої освіти *другого (магістерського) рівня*

галузі знань *22 «Охорона здоров'я»*

спеціальності *222 «Медицина»*

освітньої програми *магістра медицини*

Опис навчальної дисципліни (анотація) курс за вибором «Онкоурологія» – одна з вибіркових дисциплін у системі вищої медичної освіти, знання якої необхідні для якісної підготовки фахівців у галузі охорони здоров'я. В програмі висвітлено в повному обсязі та на сучасному науковому рівні загальноклінічні, лабораторні та інструментальні методи обстеження які застосовуються в урологічних хворих з онкопатологією. Звернено увагу на ряд особливостей клінічного перебігу онкоурологічних захворювань. За своїм змістом і глибиною охоплення навчального матеріалу, вона відповідає своєму основному завданню: покращити, систематизувати та узагальнити знання студентів про перебіг онкоурологічних захворювань, методики обстеження та лікування.

В останні десятиріччя методи діагностики та лікування онкоурологічних хворих поповнилася новими підходами. У зв'язку з цим стандарти вищої медичної освіти вимагають від випускника вищого медичного навчального закладу вміння своєчасно та в достатньому обсязі використовувати дані методи в діагностиці та лікуванні онкозахворювань сечостатевої системи.

Знання з курсу за вибором «Онкоурологія» дозволяють майбутньому фахівцю формувати уміння та застосовувати набуті знання в процесі професійної діяльності.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них			Рік навчання семестр	Вид контролю	
	Всього	Аудиторних				СРС
		Лекцій (годин)	Практичних занять (год.)			
Назва дисципліни: курс за вибором «Онкоурологія»	4,0 кредити / 120 год.	-	30	90	6 курс (11/12 семестри)	залік

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: методи дослідження та лікування онкоурологічних хворих, вміння застосовувати їх в лікарській діяльності.

Міждисциплінарні зв'язки:

Вивчення дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» базується на вивченні студентами клінічної дисципліни – онкоурології; морфологічних дисциплін – анатомії людини, патоморфології та патофізіології; інтегрується з цими дисциплінами; закладає масив знань студентами методів діагностики та лікування онкологічної уропатології, передбачає інтеграцію викладання з загальною хірургією, онкологією, радіологією, променевою терапією; формує уміння застосовувати знання в процесі професійної діяльності на рівні лікаря загального профілю.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» є формування у студентів комплексу знань, умінь та навичок з при вивченні методів діагностики та лікування уроонкологічної патології, засвоєння теоретичних та практичних знань щодо сучасних методів діагностики та лікування у клініці урології та уроонкології, показів та протипоказів для їх призначення, методики проведення, аналізу та трактування результатів досліджень у межах, що відповідають підготовці лікаря загального профілю з урахуванням особливостей його спеціальності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» є навчити застосовувати методи діагностики та лікування онкопатології сечостатевої системи, методики проведення, аналізу та трактування результатів досліджень.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у Стандарті вищої освіти).

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей**:

- *загальні*:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;
- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- здатність до адаптації та дії в новій ситуації;
- здатність приймати обґрунтовані рішення;
- здатність працювати в команді;
- навички міжособистісної взаємодії;
- здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово;
- здатність спілкуватися іноземною мовою;
- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків;
- здатність діяти соціально відповідально та свідомо;
- прагнення до збереження навколишнього середовища;
- здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

- *спеціальні (фахові, предметні)*:

- навички опитування та клінічного обстеження пацієнта;
- здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів;
- здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання;
- здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань;
- здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань;
- здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань;
- здатність до діагностування невідкладних станів;
- здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги;
- навички надання екстреної медичної допомоги;
- здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів;
- навички виконання медичних маніпуляцій;
- здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів;
- здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду;
- здатність до ведення медичної документації;
- здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності у галузі охорони здоров'я, або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов та вимог.					
Загальні компетентності					
1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	Володіти абстрактним мисленням, аналізом та синтезом	Вміти абстрактно мислити, аналізувати та синтезувати знання	Здатність ефективно використовувати результати абстрактного мислення	Нести відповідальність за результати абстрактного мислення, аналізу та синтезу
2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	Володіти сучасними знаннями	Вміти вчитися та використовувати сучасні знання	Здатність використовувати сучасні знання	Нести відповідальність за результати використання сучасних знань
3.	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання.	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтовують до фахівців та нефахівців.	Відповісти за прийняття рішень у складних умовах
4.	Знання та розуміння предметної області та розуміння професії	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
5.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	Мати глибокі знання щодо адаптації та дії в новій ситуації	Вміти використовувати набуті знання для адаптації та дії в новій ситуації	Ефективно комунікувати в новій ситуації	Нести відповідальність за дії в новій ситуації
6.	Здатність приймати обґрунтовані рішення	Мати глибокі знання для	Вміти на основі знань приймати	Використовувати набуті знання для	Нести відповідальність

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
		обґрунтування рішення	обґрунтовані рішення	обґрунтування рішення	за обґрунтовані рішення
7.	Здатність працювати в команді	Знати методи командної роботи	Вміти працювати в команді	Використовувати набуті знання в командній роботі	Нести відповідальність за роботу в команді
8.	Навички міжособистісної взаємодії	Мати навички міжособистісної взаємодії	Вміти користуватися навичками міжособистісної взаємодії	Використовувати набуті знання для міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за міжособистісну взаємодію
9.	Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово	Мати навички спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово	Вміти спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово	Використовувати знання державної мови	Нести відповідальність за спілкування державною мовою як усно, так і письмово
10	Здатність спілкуватися іноземною мовою	Мати навички спілкуватися іноземною мовою	Вміти спілкуватися іноземною мовою	Використовувати знання іноземної мови	Нести відповідальність за спілкування іноземною мовою
11	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій	Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків	Володіти наполегливістю щодо поставлених завдань і взятих обов'язків	Вміти наполегливо виконувати поставлені завдання і взяті на себе обов'язки	Комунікувати з оточуючими при виконанні поставлених завдань і своїх обов'язків	Нести відповідальність за виконання своїх обов'язків та поставлених завдань
13	Здатність діяти соціально відповідально та свідомо	Мати глибокі знання для соціальної відповідальності	Вміти діяти соціально відповідально та свідомо	Встановлювати відповідні зв'язки для соціальної та свідомої відповідальності	Нести відповідальність за соціальні дії
14	Прагнення до збереження навколишнього середовища	Мати глибокі знання щодо збереження навколишнього середовища	Вміти проводити аналіз по збереженню навколишнього середовища	Використовувати набуті знання по збереженню навколишнього середовища	Нести відповідальність за збереження навколишнього середовища

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
15	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів)	Мати глибокі знання з питань етичних відносин	Вміти використовувати знання з питань етичних відносин	Ефективно комунікувати на основі етичних міркувань (мотивів)	Нести відповідальність за дії етичних міркувань (мотивів)
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності					
1.	Навички опитування та клінічного обстеження пацієнта	Мати глибокі знання опитування та клінічного обстеження пацієнта	Вміти використовувати знання для опитування та клінічного обстеження пацієнта	Використовувати набуті знання для опитування та клінічного обстеження пацієнта	Нести відповідальність за опитування та клінічне обстеження пацієнта
2.	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	Мати глибокі знання з питань лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	Вміти використовувати лабораторні та інструментальні дослідження	Використовувати набуті знання для оцінки лабораторних та інструментальних досліджень	Нести відповідальність за оцінку лабораторних та інструментальних досліджень
3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання	Мати спеціальні знання до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання	Вміти встановлювати попередній та клінічний діагноз захворювання	Обґрунтовувати встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання	Нести відповідальність за встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
4.	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань	Мати знання для визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань	Вміти призначити необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювань	Обґрунтовувати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювань	Нести відповідальність за призначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань
5.	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань	Мати знання для визначення характеру харчування при лікуванні захворювань	Вміти призначити необхідний режим харчування при лікуванні захворювань	Обґрунтовувати необхідний режим харчування при лікуванні захворювань	Нести відповідальність за призначений режим харчування при лікуванні захворювань
6.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань	Мати знання для визначення принципів та характеру лікування захворювань	Вміти призначити відповідне лікування захворювань	Обґрунтовувати відповідне лікування захворювань	Нести відповідальність за призначене лікування

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
7.	Здатність до діагностування невідкладних станів	Мати спеціальні знання для діагностування невідкладних станів	Вміти діагностувати невідкладні стани	Обґрунтовувати і діагностувати невідкладних станів	Нести відповідальність за діагностування невідкладних станів
8.	Здатність до визначення тактики надання екстренної медичної допомоги	Мати спеціалізовані знання для визначення тактики надання екстренної медичної допомоги	Вміти визначати тактику надання екстренної медичної допомоги	Обґрунтовувати тактику надання екстренної медичної допомоги	Нести відповідальність за визначення тактики надання екстренної медичної допомоги
9.	Навички надання екстренної медичної допомоги	Мати знання з надання екстренної медичної допомоги	Вміти надавати екстрену медичну допомогу	Обґрунтовувати надання екстренної медичної допомоги	Нести відповідальність за надання екстренної медичної допомоги
10	Навички виконання медичних маніпуляцій	Мати знання для виконання медичних маніпуляцій	Вміти виконувати медичні маніпуляції	Використовувати набуті знання для виконання медичних маніпуляцій	Нести відповідальність за виконання медичних маніпуляцій
11	здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду	Мати знання з визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду	Вміти визначати групи осіб диспансерного нагляду	Обґрунтовувати визначення осіб, що підлягають диспансерному нагляду	Нести відповідальність щодо тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду
12	Здатність до ведення медичної документації	Мати знання по веденню медичної документації	Вміти вести медичну документацію	Використовувати набуті знання при веденні медичної документації	Нести відповідальність за ведення медичної документації

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна курсу за вибором «Онкоурологія»:

- методи дослідження та лікування хворих з онкопатологією сечостатевої системи;
- практичне використання інструментальних методів діагностики;
- вирішення клінічних ситуаційних задач і тестових завдань;
- оволодіння елементами проведення досліджень на хворих та муляжах;
- оволодіння навичками застосування методів діагностики та лікування в онкоурології.

Результати навчання для дисципліни курс за вибором «Онкоурологія»:

знати:

- найбільш поширені клінічні симптоми і синдроми в уроонкології.
- принципи доказової медицини у прийнятті діагностичних та терапевтичних рішень при онкологічних захворюваннях сечостатевої системи.
- як діагностувати та складати план обстеження при найбільш поширених уроонкологічних захворюваннях.
- як застосовувати діагностичні методи, що допомагають у прийнятті рішення по веденню різних уроонкологічних захворювань.
- як визначити та обґрунтувати показання для направлення пацієнта на дослідження при найбільш поширених онкологічних захворюваннях сечостатевої системи.
- як трактувати дані інструментальних обстежень при типовому перебігу найбільш поширених уроонкологічних захворювань.
- як визначити та обґрунтувати показання для оптимального методу лікування уроонкологічного пацієнта з урахуванням стадії пухлинного процесу.
- як визначити прогноз життя та працездатності при найбільш поширених уроонкологічних захворюваннях на підставі даних досліджень.
- та демонструвати вміння виконувати медичні маніпуляції згідно ОКХ.
- як надавати невідкладну медичну допомогу при найбільш поширених ускладненнях при проведенні досліджень чи лікування онкологічних захворювань сечостатевої системи.
- та демонструвати вміння ведення медичної документації в клініці урології.
- та демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації в клініці урології.

вміти:

- визначати основні поняття уроонкології при пухлинних захворюваннях сечостатевої системи
- інтерпретувати діагностичні алгоритми в клініці урології.
- обґрунтовувати показання та протипоказання до призначення методів діагностики при онкопатології сечовидільної системи.
- висвітлити особливості етіології та патогенезу доброякісних та злоякісних пухлин нирок.
- діагностувати та диференціювати доброякісні та злоякісні пухлини нирок на основі клінічних даних та результатів інструментальних, променеви обстежень, рівнів онкомаркерів.
- стадіювати та прогнозувати перебіг раку нирки за даними методів обстеження.
- використовувати види та методики лікування хворих із доброякісними та злоякісними пухлинами нирок (хірургічні, малоінвазивні, лапароскопічні, хіміо- та променева терапія).
- висвітлити особливості етіології та патогенезу доброякісних та злоякісних пухлин сечоводу.
- діагностувати та диференціювати доброякісні та злоякісні пухлини сечоводу на основі клінічних даних та результатів інструментальних, променеви обстежень, рівнів онкомаркерів.
- застосовувати навички стадіювання та прогнозування перебігу раку сечоводу за даними методів обстеження.
- застосовувати види та методики лікування хворих із доброякісними та злоякісними пухлинами сечоводу (хірургічні, малоінвазивні, лапароскопічні, хіміо- та променева терапія).
- пояснити особливості етіології та патогенезу доброякісних та злоякісних пухлин сечового міхура.

- діагностувати та диференціювати доброякісні та злоякісні пухлини сечового міхура на основі клінічних даних та результатів інструментальних, променевих обстежень, рівнів онкомаркерів.
- використовувати навички стадіювання та прогнозування перебігу раку сечового міхура за даними методів обстеження.
- Застосовувати різні види та методики лікування хворих із доброякісними та злоякісними пухлинами сечового міхура (хірургічні, малоінвазивні, лапароскопічні, хіміо- та променева терапія).
- висвітлити особливості етіології та патогенезу доброякісних та злоякісних пухлин простати.
- діагностувати та диференціювати доброякісні та злоякісні пухлини простати на основі клінічних даних та результатів інструментальних, променевих обстежень, рівнів онкомаркерів.
- використовувати навички стадіювання та прогнозування перебігу раку простати за даними методів обстеження.
- застосовувати види та методики лікування хворих із доброякісними та злоякісними пухлинами простати (хірургічні, малоінвазивні, лапароскопічні, хіміо- та променева терапія).
- висвітлити особливості етіології та патогенезу доброякісних та злоякісних пухлин пухлини яєчок та статевого члену.
- діагностувати та диференціювати доброякісні та злоякісні пухлини пухлини яєчок та статевого члену на основі клінічних даних та результатів інструментальних, променевих обстежень, рівнів онкомаркерів.
- використовувати навички стадіювання та прогнозування перебігу раку пухлини яєчок та статевого члену за даними методів обстеження.
- застосовувати види та методики лікування хворих із доброякісними та злоякісними пухлинами пухлини яєчок та статевого члену (хірургічні, малоінвазивні, лапароскопічні, хіміо- та променева терапія).

2.Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 4,0 кредити ЄКТС /120 годин.

Тема 1. Доброякісні та злоякісні пухлини нирок. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.

Доброякісні та злоякісні пухлини нирок: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM. Онкомаркери та їх застосування для скринінгу та раннього виявлення. Профілактика виникнення та фактори ризику.

Основні принципи хірургічного лікування. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування. Спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.

Тема 2. Доброякісні та злоякісні пухлини сечоводу. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.

Доброякісні та злоякісні пухлини сечоводу: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM. Онкомаркери та їх застосування для скринінгу та раннього виявлення. Профілактика виникнення та фактори ризику.

Основні принципи хірургічного лікування. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування. Спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.

Тема 3. Доброякісні та злоякісні пухлини сечового міхура. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.

Доброякісні та злоякісні пухлини сечового міхура: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM. Онкомаркери та їх застосування для скринінгу та раннього виявлення. Профілактика виникнення та фактори ризику.

Основні принципи хірургічного лікування. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування. Спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.

Тема 4. Доброякісні та злоякісні пухлини простати. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.

Доброякісні та злоякісні пухлини простати: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM. Онкомаркери та їх застосування для скринінгу та раннього виявлення. Профілактика виникнення та фактори ризику.

Основні принципи хірургічного лікування. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування. Спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.

Тема 5. Доброякісні та злоякісні пухлини яєчок. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.

Доброякісні та злоякісні пухлини яєчок: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM. Онкомаркери та їх застосування для скринінгу та раннього виявлення. Профілактика виникнення та фактори ризику.

Основні принципи хірургічного лікування. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування. Спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.

Тема 6. Доброякісні та злоякісні пухлини статевого члену. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.

Доброякісні та злоякісні пухлини статевого члену: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM. Онкомаркери та їх застосування для скринінгу та раннього виявлення. Профілактика виникнення та фактори ризику.

Основні принципи хірургічного лікування. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування. Спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.

3. Структура навчальної дисципліни

Тема	Лекції	Практичні (семінарські) заняття	СРС	Індивідуальна робота
Курс за вибором «Онкоурологія»				
1. Доброякісні та злоякісні пухлини нирок. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	-	5	15	-
2. Доброякісні та злоякісні пухлини сечоводу. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	-	5	15	
3. Доброякісні та злоякісні пухлини сечового міхура. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	-	5	15	
4. Доброякісні та злоякісні пухлини простати. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	-	5	15	-
5. Доброякісні та злоякісні пухлини яєчок. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	-	5	15	
6. Доброякісні та злоякісні пухлини статевого члену. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	-	5	15	
Усього годин 120 / 4,0 кредити ECTS	-	30	90	
Підсумковий контроль				Залік

4. Тематичний план практичних занять

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин
1.	1. Доброякісні та злоякісні пухлини нирок. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	5
2.	2. Доброякісні та злоякісні пухлини сечоводу. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	5
3.	3. Доброякісні та злоякісні пухлини сечового міхура. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	5
4.	4. Доброякісні та злоякісні пухлини простати. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	5
5.	5. Доброякісні та злоякісні пухлини яєчок. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	5
6.	6. Доброякісні та злоякісні пухлини статевого члену. Етіологія, патогенез, діагностика та лікування.	5
Всього		30

5. Тематичний план самостійної роботи студентів

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин	Вид контролю
1.	Доброякісні та злоякісні пухлини нирок: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM.	6	Поточний контроль на практичних заняттях
2.	Основні принципи хірургічного лікування раку нирки. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування.	5	
3.	Рак нирки: спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.	4	
4.	Доброякісні та злоякісні пухлини сечоводу: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM.	6	
5.	Основні принципи хірургічного лікування раку сечоводу. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування.	5	
6.	Рак сечоводу: спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.	4	
7.	Доброякісні та злоякісні пухлини сечового міхура: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM.	6	
8.	Основні принципи хірургічного лікування раку сечового міхура. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування.	5	
9.	Рак сечового міхура: спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.	4	
10.	Доброякісні та злоякісні пухлини простати: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM.	6	
11.	Основні принципи хірургічного лікування раку простати. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини	5	

	хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування.		
12.	Рак простати: спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.	4	
13.	Доброякісні та злоякісні пухлини яєчок: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM.	6	
14.	Основні принципи хірургічного лікування раку яєчок. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування.	5	
15.	Рак яєчок: спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.	4	
16.	Доброякісні та злоякісні пухлини статевого члену: етіологія, основи патогенезу, молекулярна біологія, патофізіологія та гістопатологія. Основні клінічні прояви, принципи лабораторної, інструментальної та променевої діагностики, визначення стадії за системою TNM.	6	
17.	Основні принципи хірургічного лікування раку статевого члену. Малоінвазивні, лапароскопічні, роботичні методи оперативного лікування. Профілактика та лікування післяопераційних ускладнень. Підвалини хіміотерапевтичного, променевого, комбінованого та комплексного та лікування.	5	
18.	Рак статевого члену: спостереження в післяопераційному періоді. Прогнозування виживання та рецидивування. Лікування рецидивуючих та метастатичних форм.	4	
	Всього	90	

6. Індивідуальні завдання не передбачено

7. Методи навчання

У процесі вивчення дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» застосовуються такі методи навчання студентів:

- за типом пізнавальної діяльності:
 - пояснювально-ілюстративний;
 - репродуктивний;
 - проблемного викладу;
 - логіки пізнання;
 - аналітичний;
 - індуктивний;
 - дедуктивний;
- за основними етапами процесу:
 - формування знань;
 - формування умінь і навичок;
 - застосування знань;
 - узагальнення;
 - закріплення;
 - перевірка;
- за системним підходом:

- стимулювання та мотивація;
- контроль та самоконтроль;
- за джерелами знань:
 - словесні – лекція, пояснення;
 - наочні – демонстрація, ілюстрація;
- за рівнем самостійної розумової діяльності:
 - проблемний;
 - частково-пошуковий;
 - дослідницький;
 - метод проблемного викладання.

8. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям, під час індивідуальної роботи викладача зі студентом для тих тем, які студент опрацьовує самостійно і вони не входять до структури практичного заняття. Застосовується об'єктивний (стандартизований) контроль теоретичної та практичної підготовки студентів.

Застосовуються такі засоби діагностики рівня підготовки студентів: тестування, розв'язування ситуаційних задач, контроль практичних навичок.

На кожному практичному занятті студент відповідає на 20 запитань (тести за темою практичного заняття, стандартизовані питання, знання яких необхідно для розуміння поточної теми практичного заняття і самостійної роботи, які стосуються поточного заняття; демонструє знання і вміння практичних навичок відповідно до теми практичного заняття).

Формою **підсумкового контролю** при вивченні курсу за вибором «Онкоурологія» є семестровий залік, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних заняттях. Семестровий залік з дисципліни проводиться після закінчення її вивчення, до початку екзаменаційної сесії.

Методика та засоби стандартизованого оцінювання при складанні підсумкового контролю

Регламент проведення семестрового заліку

Форма проведення підсумкового контролю є стандартизованою, включає контроль теоретичної та практичної підготовки і проводиться на останньому занятті за результатами навчання.

9. Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності є стандартизованими і включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

9.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності. Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (національною). При цьому враховуються усі види робіт, передбачені програмою дисципліни. Студент має отримати оцінку з кожної теми для подальшої конвертації оцінок у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою. Тестовий контроль теоретичної підготовки проводиться шляхом написання тесту довжиною 20 питань, правильна відповідь на 1–18 питання оцінюється в 1 бал, питання 19 і 20 оцінюються в 2 бали. Максимальна сума балів за весь тест становить 22 бали, мінімальна кількість балів, яку студент повинен набрати для зарахування теоретичної частини практичного заняття дорівнює 9 балам (50 % правильних відповідей).

На кожному практичному занятті викладач оцінює знання кожного студента за чотирибальною шкалою.

Відмінно ("5") - Студент правильно відповів на 90-100 % тестів формату А. Правильно, чітко і логічно і повно відповідає на всі стандартизовані питання поточної теми, включно з питаннями лекційного курсу і самостійної роботи. Тісно пов'язує теорію з практикою і правильно демонструє виконання (знання) практичних навичок. Вирішує ситуаційні задачі підвищеної складності, вміє узагальнювати матеріал. Виконав заплановану індивідуальну роботу.

Добре ("4") - Студент правильно відповів на 70-89% тестів формату А. Правильно, і по суті відповідає на стандартизовані питання поточної теми, лекційного курсу і самостійної роботи. Демонструє виконання (знання)

практичних навичок. Правильно використовує теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Вміє вирішувати легкі і середньої складності ситуаційні задачі. Володіє необхідними практичними навиками і прийомами їх виконання в обсязі, що перевищує необхідний мінімум.

Задовільно ("3") - Студент правильно відповів на 50-69% тестів формату А. Неповно, за допомогою додаткових питань, відповідає на стандартизовані питання поточної теми, лекційного курсу і самостійної роботи. Не може самостійно побудувати чітку, логічну відповідь. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок студент робить помилки. Студент вирішує лише найлегші задачі.

Незадовільно ("2") - Студент відповів на менше, ніж 50% тестів формату А. Не знає матеріалу поточної теми, не може побудувати логічну відповідь, не відповідає на додаткові запитання, не розуміє змісту матеріалу. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок робить значні, грубі помилки.

На кожному практичному занятті знання студента оцінюються за чотирибальною системою («5»).

Контроль розв'язування ситуаційних задач здійснюється на практичному занятті шляхом оцінки якості і повноти їх виконання, здатності трактувати одержані результати. За практичну частину заняття студент може набрати:

4 бали, якщо робота виконана в повному обсязі і студент вільно і правильно пояснює ситуаційне завдання та дає оцінку;

2 бали, якщо робота виконана з деякими помилками, студент не може в повному обсязі пояснити ситуаційне завдання та дати оцінку;

0 балів, якщо робота не виконана або студент не може пояснити ситуаційне завдання та дати оцінку.

Підсумкова оцінка за заняття визначається за сумою результатів тестового контролю і виконання практичної роботи таким чином:

Сума балів	Оцінка за чотирибальною шкалою
від 22 до 26	5
від 17 до 21	4
від 11 до 16	3
< 9 балів за тестовий контроль або 0 балів за практичну частину	2

Матеріал для *самостійної роботи студентів*, який передбачений в темі практичного заняття одночасно із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті. Оцінювання тем, які виносяться на самостійне опрацювання і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюються під час підсумкового контролю.

10. Формою підсумкового контролю успішності навчання при вивченні курсу за вибором «Онкоурологія» є семестровий залік.

Семестровий залік - це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних заняттях. Семестровий залік з дисциплін проводиться після закінчення її вивчення, до початку екзаменаційної сесії.

11. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність з дисципліни, становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність з дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$X = (CA*200)/5$$

Нижче наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	120-бальна шкала	4-бальна шкала	120-бальна шкала	4-бальна шкала	120-бальна шкала
5	200	4,45	178	3,92	157	3,37	135
4,97	199	4,42	177	3,89	156	3,35	134
4,95	198	4,4	176	3,87	155	3,32	133
4,92	197	4,37	175	3,84	154	3,3	132
4,9	196	4,35	174	3,82	153	3,27	131
4,87	195	4,32	173	3,79	152	3,25	130
4,85	194	4,3	172	3,77	151	3,22	129
4,82	193	4,27	171	3,74	150	3,2	128
4,8	192	4,24	170	3,72	149	3,17	127
4,77	191	4,22	169	3,7	148	3,15	126
4,75	190	4,19	168	3,67	147	3,12	125
4,72	189	4,17	167	3,65	146	3,1	124
4,7	188	4,14	166	3,62	145	3,07	123
4,67	187	4,12	165	3,57	143	3,02	121
4,65	186	4,09	164	3,55	142	3	120
4,62	185	4,07	163	3,52	141		
4,6	184	4,04	162	3,5	140		
4,57	183	4,02	161	3,47	139		
4,52	181	3,99	160	3,45	138		
4,5	180	3,97	159	3,42	137	Менше 3	Недостатньо
4,47	179	3,94	158	3,4	136		

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу контролюється при підсумковому контролі.

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну (національну) шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Ранжування з присвоєнням оцінок „A”, „B”, „C”, „D”, „E” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінки FX, F («2») не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал „E”.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Ниже мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

12. Методичне забезпечення

Перелік та зміст начально-методичного забезпечення вивчення дисципліни курс за вибором «Онкоурологія» включає в себе:

- тематичні плани практичних занять, самостійної роботи студентів;
- завдання для практичних занять та самостійної роботи;
- питання, задачі, завдання для поточного та підсумкового контролю знань і вмінь студентів.

Перелік питань для кінцевого контролю знань з курсу за вибором «Онкоурологія» для студентів 6-го курсу медичного факультету

1. Етіопатогенез доброякісних і злоякісних пухлин нирок.
2. Класифікація доброякісних і злоякісних пухлин нирки.
3. Класифікація пухлинних пухлин нирок згідно системи TNM.
4. Симптоматика доброякісних і злоякісних пухлин нирок.
5. Сучасна діагностика пухлин нирок.
6. Консервативне лікування доброякісних і злоякісних пухлин нирок.
7. Оперативне лікування пухлин нирок.
8. Прогноз та виживання при пухлинних пухлин нирок.
9. Етіопатогенез доброякісних і злоякісних пухлин сечоводу.
10. Класифікація доброякісних і злоякісних пухлин сечоводу.
11. Класифікація пухлинних пухлин сечоводу згідно системи TNM.
12. Симптоматика доброякісних і злоякісних пухлин сечоводу.
13. Сучасна діагностика пухлин сечоводу.
14. Консервативне лікування доброякісних і злоякісних пухлин сечоводу.
15. Оперативне лікування пухлин сечоводу.
16. Прогноз та виживання при пухлинних пухлин сечоводу.
17. Етіопатогенез доброякісних і злоякісних пухлин сечового міхура.
18. Класифікація доброякісних і злоякісних пухлин сечового міхура.
19. Класифікація пухлинних пухлин сечового міхура згідно системи TNM.
20. Симптоматика доброякісних і злоякісних пухлин сечового міхура.
21. Сучасна діагностика пухлин сечового міхура.
22. Консервативне лікування доброякісних і злоякісних пухлин сечового міхура.
23. Оперативне лікування пухлин сечового міхура.
24. Прогноз та виживання при пухлинних пухлин сечового міхура.
25. Етіопатогенез доброякісних і злоякісних пухлин простати.
26. Класифікація доброякісних і злоякісних пухлин простати.
27. Класифікація пухлинних пухлин простати згідно системи TNM.
28. Симптоматика доброякісних і злоякісних пухлин простати.
29. Сучасна діагностика пухлин простати.
30. Консервативне лікування доброякісних і злоякісних пухлин простати.

31. Оперативне лікування пухлин простати.
32. Прогноз та виживання при пухлинних пухлин простати.
33. Етіопатогенез доброякісних і злоякісних пухлин яєчок і статевого члену.
34. Класифікація доброякісних і злоякісних пухлин яєчок і статевого члену.
35. Класифікація пухлинних пухлин яєчок і статевого члену згідно системи TNM.
36. Симптоматика доброякісних і злоякісних пухлин яєчок і статевого члену.
37. Сучасна діагностика пухлин яєчок і статевого члену.
38. Консервативне лікування доброякісних і злоякісних пухлин яєчок і статевого члену.
39. Оперативне лікування пухлин яєчок і статевого члену.
40. Прогноз та виживання при пухлинних пухлин яєчок і статевого члену.

13. Рекомендована література

Основна (Базова)

1. УРОЛОГІЯ: За редакцією професора С. П. Пасечнікова Національний підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації, «Нова Книга», 2014.
2. Урологія: підручник (ВНЗ IV р. а.) / О.В. Люлько, О.Ф. Возіанов. — 3-є вид., випр., «Медицина», 2011.
3. Возіанов С.О., Шуляк О.В. і співавт. – УРОЛОГІЯ, “Кварт”, Львів 2009 (електронний варіант)
4. Возіанов С.О., Зербіно Д.Д., Шуляк О.В. і співавт. - Атлас по мікро- і макроурології. Львів, 2004.
5. Возіанов С.О., Гжегоцький М.Р., Шуляк О.В. і співавт. – Урологія, “Світ”, Львів 2002
6. Наказ МОЗ України № 593 від 02.12.2004 «Про затвердження протоколів надання медичної допомоги за спеціальністю «Нефрологія».

Допоміжна

1. Возіанов О.Ф., Люлько О.В. - Урологія, Дніпропетровськ, 2002
2. Гжегоцький М.Р., Шуляк О.В. і співавт. – Нирки - лабораторні методи обстеження. Львів, 2020.
3. Внутрішня медицина. Підручник : У 3 т. – Т. 1/ К.М. Амосова, О.Я. Бабак, В.М. Зайцева та ін.; За ред. проф. К.М. Амосової. – К.: Медицина, 2008. –1056 с.
4. Лабораторная и инструментальная диагностика заболеваний внутренних органов. Руководство для врачей и студентов / Г.Е. Ройтберг, А.В. Струтынский. – М.: Бином-пресс, 2005. – 678 с.

14. Інформаційні ресурси

При вивченні дисципліни, за рахунок використання локальних та глобальної комп'ютерних мереж, студенти користуються наступними інформаційними ресурсами та базами знань:

- Вікіпедія (<http://uk.wikipedia.org>)

Електронні версії навчально-методичного забезпечення:

1. Методичні рекомендації до практичних занять і самостійної роботи з курсу за вибором «Онкоурологія» для студентів VI курсу медичного факультету за спеціальністю: 222 – «медицина», галузі знань «Охорона здоров'я» .

Спосіб доступу: <https://new.meduniv.lviv.ua/kafedry/kafedra-urologiyi-fpdo/>